

Rozhovor prof. Wenera Gitta pro Brněnskou tiskovou misii (BTM)

1. Jaká byla Vaše osobní cesta k Bohu?

Když jsme po válce bydleli v Saaße, malé vesnici v Dolním Sasku, konala jedna zdravotní sestra ve svém malém jednopokojovém bytě každou neděli dětskou besídku. Děti z vesnice mne tam pozvaly. Poprvé ve svém životě jsem slyšel příběhy o Ježíši. To všechno proniklo hluboko do mého srdce a už se to nikdy neztratilo. V roce 1972 se v Městské hale v Braunschweigu konala velká evangelizace. Kanadský evangelista Leo Janz tam vyzval k plnému rozhodnutí pro Krista. Při zpětném pohledu považuji onen listopadový den za den svého obrácení. Od té doby jsem začal intenzivně číst Bibli a byl jsem připraven, abych svěřenými dary svému Pánu sloužil.

2. Jak vnímá Vaše nevěřící okolí Vaši víru a činnost?

S nevěřícími v průběhu své služby nebo ze sousedství nebo v časopisech či v e-mailech jsem měl problémy jen zřídka. Ačkoli moji víru nesdíleli, moji činnost přijímali. Po jedné přednášce mi jeden ateista řekl: „S tím, co jste říkal, vůbec nesouhlasím, ale už po několika minutách jsem věděl, že je zde někdo, kdo celou svojí bytostí stojí za tím, co říká. To mi často chybí při jiných přednáškách.“ Lidé se v první řadě ptají, zda jsme autentičtí a teprve pak je zajímá, co říkáme.

3. Jaký biblický verš Vás v životě provází?

Ústřední význam v mém životě měla slova ze Žalmu 23 „Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.“ Při pohledu zpět mohu říci, že toto slovo bylo nad mým životem i při mé nevědomosti před mým rozhodnutím víry.

4. Je pro vzdělané lidi těžší najít Pána Boha?

V Přísloví 8,17 čteme: „Já miluji ty, kteří milují mne, a kdo mne hledají, naleznou mne.“ Toto slovo nerozlišuje mezi vzdělanými a méně vzdělanými lidmi, ani mezi chudými a bohatými. Jediným kritériem je naše vůle. Kdo Boha hledá, ten ho také najde.

5. Přečetl jste (kromě Bible) nějakou knihu vícekrát?

Velice rád čtu knihy Stefana Zweiga. Vynikající je jeho kniha „Magellan“, ve které vypravuje napínavým způsobem a krásným stylem o mnoha událostech v průběhu prvního obeplutí Země.

6. Je nějaká část Bible nebo biblická postava, která Vás inspiruje?

Velice mne oslovuje osobnost apoštola Pavla. Po svém obrácení k Ježíši se zaměřil na jeden jediný cíl. Vše vsadil na to, aby předával dál zachraňující poselství o Ježíši. To dělal s takovou silou vůle, že ho od tohoto poslání nemohlo odradit ani pronásledování či vězení, ani hlad či žízeň, ani kamenování, bití nebo jakékoli jiné nebezpečí. Podařilo se mu, že v Ježíšově jménu všechno vydržel, a proto podal svědectví: „Všechno mohu v Kristu, který mne posiluje“ (List Filipským 4,13).

7. Na co se Vás lidé nejčastěji ptají?

Mnozí z našich současníků jsou ovlivněni všeobecně rozšířeným učením evoluce, a proto nemohou věřit všemu, co je v Bibli obsaženo ve zprávě o stvoření. To má za následek oslabení důvěry v Boží slovo. K tomu se objevuje mnoho položených otázek. Kromě toho se jedná o odpovědi ohledně jistoty spasení a také na specifická místa v Bibli.

8. Utkvěl Vám v paměti nějaký zajímavý moment, spojený se zvěstováním Krista, na který vzpomínáte?

Nezapomenutelnou je pro mne jedna přednáška v přeplněné posluchárně univerzity v Karagandě (Kazachstán). Bylo to krátce po zhroucení Sovětského svazu. Mluvil jsem na téma „Proč jsou tady hvězdy?“ a došlo i na původce hvězd. Je to tentýž Pán, který nám nabízí věčný život. Na otázku ke konci: „Kdo by chtěl Ježíšovo poselství přijmout pro sebe osobně? Kdo se chce nechat Ježíšem zachránit?“ povstalo překvapivě mnoho lidí.

Po dvou letech jsem byl v Karagandě znovu. Na téže univerzitě nás pozdravil profesor *Pavel Kulikov* a představil nás jako hosty z Německa. Ve svém úvodním slovu řekl: „Představuji německého vědce profesora *Gitta*... Před dvěma lety byl právě zde a měl přednášku. Seděl jsem tehdy mezi studenty. A pak došlo k něčemu, co se v této posluchárně ještě nikdy nestalo: Přátelským, ale rozhodným hlasem nás řečník vyzval, abychom učinili rozhodnutí pro Krista. Mnozí studenti tenkrát povstali na znamení, že to udělali. Také já jsem se zvedl ze svého místa – učinil jsem rozhodnutí pro Krista.“ Potom se obrátil na studenty: „Znáte mne. Mnoho let jsem na této univerzitě vyučoval obor ‚vědecký ateismus‘. Teď jsem křesťanem. I vy dnes dostanete příležitost, abyste se rozhodli. Udělejte to!“

Bůh tak přemohl někoho, kdo Boha popíral a celé roky studenty vědeckými argumenty přesvědčoval, že žádný Bůh neexistuje. Po převratu byl obor „vědecký ateismus“ zrušen a nahrazen „Dějiny ateismu a náboženství“. K tomuto novému oboru ale nebyly žádné učebnice. A tak použil moji knihu „A co jiná náboženství?“, která byla k dispozici také v ruštině (v českém překladu: „Hledání východiska“). Nyní mluvil někdejší profesor ateismu ve svých přednáškách o své víře v Boha – jaká proměna! Později založil v Kazachstánu rádiovou misi, aby mohl evangeliem oslovit co nejvíce lidí ve svém jazyce.

9. Jak hledáte spolupracovníky v ostatních zemích?

Z dnešního pohledu mohu říci, že jsem s poselstvím evangelia navštívil mnoho zemí po celém světě. Vždy to bylo na základě osobních kontaktů. V mnoha případech byli určití lidé zde v Německu či v cizině osloveni knihami nebo přednáškami na paměťových médiích (nejdříve šlo o kazety, později o CD a DVD) a následně mne pozvali. Když jsem cestoval s přednáškami po Paraguayi, někdo se mne zeptal: „Víte, proč tady jste?“ – „Ano, dostal jsem pozvání.“ – „Chtěl bych Vám to říci přesněji: Když jsem byl v Německu, dostal jsem tam kazetu s Vaší přednáškou. Vaše svědectví mne tak oslovilo, že jsem tu kazetu předal bratřím zde v Paraguayi s prosbou, aby tohoto člověka pozvali. To se pak také stalo, a proto zde jste.“

10. Jaké misijní aktivity oceňujete, a které považujete za zvlášť efektivní v dnešní době?

Misie se dá dělat ve svobodných demokratických zemích díky moderní technice nejrůznějšími způsoby: zvěstováním Slova v církvích a ve veřejných budovách, šířením knih a traktátů, použitím CD či DVD. Zvlášť účinnou platformu zvěstování dnes nabízí

internet s filmy na YouTube. Nedávno jsem měl přednášku v jednom shromáždění, kde mohlo být kvůli koronaviru přítomno jen 30 osob. Přednáška byla nafilmována a umístěna na YouTube. V průběhu dalších čtyř týdnů měla 40 000 shlédnutí. Takové možnosti šíření jsme si v dřívějších letech neuměli ani představit.

11. Na které oblasti by se měla práce církve soustředit?

Ústředním úkolem církve je zvěstování zachraňujícího poselství o Ježíši Kristu. U Lukáše 19,10 to Ježíš uvádí jako základ svého působení: „Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“ Jde tedy o to, zvát ztracené lidi, aby přišli k Ježíši, dosáhli odpuštění hříchů, a tím získali věčný život. Církev by měla být pro každého člověka záchrannou stanicí a zraněným, zápasícím lidem nabídnout duchovní pomoc.

12. Jsou témata, která by podle Vás měla církev více zdůraznit nebo nově interpretovat?

Hlavní úkol církve jsem už uvedl pod bodem 11. Církev by dále měla ukázat, jak na tomto světě žijeme podle Boží vůle. Kromě toho by věřící měli být školeni, aby rozeznali falešná učení v náboženstvích, filozofii, politice či vědě, aby nemohli být svedeni. To všechno je možné jen tehdy, když církev samotná zaujímá jasnou pozici vůči Bibli a důsledně podle toho vyučuje. Dobré měřítko nám nechal Pavel ve Skutcích apoštolů 24,14: „Věřím všemu, co je napsáno.“

13. K formě misie: Měla by se dnešní forma změnit, abychom dosahovali lepších výsledků?

Poselství Bible pro nás lidi je stále totéž – nikdy se nezmění a nikdy také nesmí být změněno. Formy zvěstování se měnit mohou. Zde se jedná o to, abychom využili moderní stav komunikačních prostředků. Když přišly na trh první kazety, nastala poprvé možnost, že se evangelizační přednáška dala poštou poslat na velice vzdálená místa. Pak se pomocí DVD dala na jiná místa poslat a promítnout nafilmovaná kázání v Powerpointu. Internetem se možnosti podstatně rozšiřují. Přednášku, která se právě koná, je možné o chvíli později vidět na YouTube po celém světě. Něco takového zde nikdy nebylo!

14. K transformaci energetiky: Je otázka ekologie a obnovitelných zdrojů energie pro církev důležitá?

Existuje pěkné přísloví „Ševče, drž se svého kopyta“, tj. dělej svoji práci a nestarej se o věci, které se tě netýkají. V Německu vidím, že se církve zaměstnávají všemi myslitelnými problémy světa, jako např. atomovými zbraněmi, odzbrojením, otázkami klimatu a zdrojů energie. Je odstrašující pozorovat, jak se pastoři a biskupové k těmto tématům vyjadřují, ačkoli jim k tak komplexním otázkám chybí potřebná znalost věci. Evangelium přitom často nejen přichází zkrátka, ale úplně chybí. To je závažná tragika dnešní doby.

15. Je jednotu evropských církví důležitá? Hraje přitom Evropská unie nějakou roli?

Podle mého pohledu se nejedná o organizační jednotu církví, nýbrž o to, aby lidem zvěstovaly Bohem poslané spasení v Ježíši Kristu. Když to církve budou dělat, budou duchovně jednotné, a to je mnohem důležitější než nějaká lidmi vytvořená organizace. V zemích EU žel pozorujeme znatelný odklon zájmu o evangelium.

16. Existuje téma, které je obtížné zpracovat?

Sám pro sebe jsem se rozhodl pro to, že počet témat omezím, aby se nerozptyloval. K těžišti mé práce patří otázky stvoření a odmítání evoluce, materialismu a ateismu. Na srdci mi leží především evangelizační témata, která jsou vhodná k tomu, aby lidé byli pozváni k Ježíši a tím do nebe. V těchto oblastech se cítím jako doma, a proto je nevnímám jako obtížná.

17. Na jakém tématu nyní pracujete?

Před nějakým časem jsem napsal knihu „Nebe – místo i pro tebe?“ Tato kniha objasňuje krásu nebe a vysvětluje podmínku, jak je možné se tam dostat, totiž skrze víru v Ježíšovu oběť na kříži. Tato knížka kapesního formátu je teď k dispozici ve 20 jazycích – rovněž v češtině! Dalšíh deset jazyků je ve fázi překladu.

18. Ve své práci pro Pána Boha jste vyvinul obrovské mezinárodní úsilí. Existuje něco, po čem ještě v tomto povolání toužíte?

Byla to Boží milost, že jsem evangelium o Ježíši Kristu směl zvěstovat na všech pěti kontinentech. Kromě toho byly moje knihy a traktáty přeloženy do mnoha jazyků. Za všechny tyto možnosti mohu být našemu Pánu jen hluboce vděčen. Nyní je mojí snahou, abych pro šíření evangelia ještě více využíval internet. Nová etapa světového zvěstování začala přes kanál YouTube. Poprvé je možné slyšet evangelium a číst Bibli z mobilního telefonu. To je možné dokonce v zemích, kde je ze strany státu jakékoli zvěstování přísně zakázáno a kde jsou křesťané pronásledováni. Před našima vlastníma očima se tak naplňuje Ježíšovo slovo z Matouše 24, 14: „A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.“

Werner Gitt, September 2020